

I Dronningens Tværgade traf han sin Tante alene i Dagligstuen, hvad han ikke var saa glad for. Hun paa sin Side ytrede nu heller ingen stor Glæde ved at se ham.

Hun sad i Sofaen med sit lange Strikketøj, som i den senere Tid mere og mere havde afløst den Avis, man ellers gerne saae hende med. Det var daarligt nok, at hun kunde overvinde sig til at spørge sin Brodersøn om hans eget og hans Kones Befindende. Hun kunde ikke tilgive ham Salget af Storeholt. Siden hendes Slægts gamle Gaard var kommen i fremmed Eje, saa hun ikke længer kunde sige »hjemme paa Storeholt«, følte hun det, som om hendes kæreste Tanker og lykkeligste Minder var bleven husvilde her i Verden.

Hun talte lidt til ham om Ministerudnævnelsen, som Jægermesteren dog ikke ønskede at komme nærmere ind paa. Han indlod sig overhovedet ikke gerne paa nogen politisk Samtale med Tanten, der altid viste hans egen offentlige Optræden som ogsaa hans Laboratiearbejder en krænkende Ligegyldighed. Han gav sig derfor til at fortælle om sit Møde med Generalkonsul Kolding og det Indtryk, han havde faaet af hans sørgelige Aandsforfatning.

»Men han har jo altid været meget indskrænket,« sagde han. »Og nu hører jeg, at han gaar rundt i Sporvogne og paa Kafeerne og uddeler sin Kones